

GELOVEN IN LONNEKER

Pasen 2021

*De hongerigen te eten geven
De dorstigen te drinken geven
De vreemdelingen herbergen*

De doden begraven

*De zieken verzorgen
De gevangenen bezoeken
De naakten kleden*

**Het drieluik "De zeven weken van barmhartigheid",
gemaakt door vrijwilligers.
Hangt boven de ingang van de H. Jacobuskerk, Lonneker.
(foto Gerard Graave)**

In dit nummer onder meer:

- Een verhaal over een lonneker verzetsheld.
- Een interview met Jozef Evering
- Pastorale bijdragen van Dominee GertJan Lambers Heerspink en pastoraal medewerkster Carla Berbée.
- Het levensverhaal van - de enige maanden geleden overleden - dorpssmid Johan Bult.
- Een paaspuzzel.
- Korte bijdragen van vier leden van het Gemengde koor over hun ervaringen in coronatijd.

Geloven in Lonneker is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere te Lonneker, u aangeboden door de pastoraatgroep.

gezond Oldenzaalsestraat 730
punt 7524 AG Enschede
Lonneker telefoon: 053 - 4358900
info@valre.nl

Fysiotherapie
Sportfysiotherapie
Manuele therapie
Oncologische fysiotherapie
Oefengroepen
Osteopathie
Dietetiek
Psychologie
Qigong / Taiji

valre.nl

Vlees van eigen boerderij!

BSLAGERIJ
Busscher

www.slagerijbusscher.nl

Landweerweg 49, 7525 PH Lonneker
Tel: 053-4356044 - info@slagerijbusscher.nl

Vredehof.
In dienst van het leven.

Bel (053) 431 23 89 of kijk op www.vredehof.nl

Herman Achterhuis, Johan Vrugteveen, Pedro Swier, Ron de Leeuw

Dierenartsenpraktijk Lonneker

www.bosvoordieren.nl Tel: 053-4317808

De Schikkerij

Bloem en Kado

Doe uw bestelling tijdig,
zodat we u nog beter
van dienst kunnen zijn!

- Verse Bloemen
- Gelegenheidsbloemwerk
- Kadoartikelen

Kom gerust een kijkje nemen in onze sfeervol ingerichte winkel
aan de Bergweg 20 in Lonneker.

053 - 43 59 331

Openingstijden: dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag van 08.30 tot 18.00 uur
en zaterdag van 08.30 tot 17.00 uur.

Het Schikkerij Team

Bezorgen in Lonneker gratis, daarbuiten in overleg.

SPAR Aveleijn

Een gewone supermarkt,
maar dan leuker!

Scholten Reimerstraat 53
7524 CR Lonneker

Jonker Zonwering Lonneker

Oldenzaalsestraat 701 7524 AD Lonneker

Tel. 06 53 75 94 98 (053 - 435 35 75)

SHOWROOM: (op afspraak)
Midzomerweg 41 - 7532 SW Enschede (euregio bedrijvenpark)

Markiezen
Uitval en Terras zonschermen
Screens en Windvaste screens
Veranda / Serre Zonweringen
Rolluiken - Roldeuren

Plissé's en Duette's
Facet lights
Rolgordijnen-Vouwgordijnen
Aluminium en Houten jalouziën
Horeca Zonweringen
Diverse horren systemen

www.jonkerzonwering.nl

info@jonkerzonwering.nl

Van de redactie.

HET WORDT BETER.

Deze keer in Geloven in Lonneker o.m. het levensverhaal van onze enige maanden geleden overleden dorpssmid Johan Bult, een paaspuzzel, pastorale bijdragen van pastoraal werker Carla Berbée en dominee Gertjan Lambers Heerspink, een verhaal over een Lonneker verzetsheld, een interview met Jozef Evering en korte bijdragen van vier leden van het Gemengde Koor over hun ervaringen in coronatijd.

Ook in Lonneker zien we de laatste jaren een teruggang van het kerkbezoek. En de afgelopen twaalf maanden zijn niet

bevorderlijk geweest voor het kerkbezoek. In de loop van de jaren hebben we in Lonneker verschillende vieringen georganiseerd die ieder jaar werden gehouden. De oecumenische palmpasenviering bij voorbeeld, een zo volledig mogelijke goede week, de Jacobusviering in de openlucht op de Lonneker Es, de oecumenische oogstviering, de vieringen in het Twents, de oecumenische adventssamenzang en de vieringen rond het hongerdoek. De meeste van deze vieringen gingen in het afgelopen jaar niet door.

De Jacobusviering bij de nieuwe kapel op de Lonnekeres. Vorig jaar ging het niet door. We zijn van plan om de Jacobusviering dit jaar wel door te laten gaan.

Maar het ziet er naar uit dat we in de komende maanden langzamerhand weer op gang kunnen komen. Natuurlijk zijn er mensen die zich zorgen maken over de vraag of we de kerk in Lonneker op den duur open kunnen houden. Dat kan alleen als we onze vitaliteit terugwinnen en behouden, als we weer een vitale geloofsgemeenschap worden. U kunt daaraan bijdragen. Blijf trouw komen naar alle vieringen, dat is uw belangrijkste bijdrage aan het openhouden van onze Jacobuskerk. Na Pasen willen we als het

enigszins kan het wekelijkse ritme weer oppakken, voorlopig waarschijnlijk wel met max. 30 aanwezigen die van te voren hebben gereserveerd.

Een geloofsgemeenschap noem je niet alleen vitaal als het er van buiten er goed uit ziet, maar ook als er inspiratie vanuit gaat, als er iets uit te delen is. Als leden van onze Lonnekerse geloofsgemeenschap moeten we bereid zijn ons geloof uit te dragen. We moeten ervoor uit durven komen dat we ons best doen zo te leven als Jezus ons heeft voorgeleefd.

JOZEF EVERING VRIJWILLIGER .
Jeugdwerk, pastoraat en caritas.

“Wat heb ik van het Jeugdwerk voor de kerk genoten. Van pastoor Pas kreeg ik 25 euro mee om koeken voor te kopen”.

Wie is zij? Wie is hij? Onze Geloofsgemeenschap van de Heilige Jacobus de Meerdere kent er veel. Wij pakken er voor deze uitgave van Geloven in Lonneker één uit.

Jozef Evering 67 jaar. Een paar jaar al geniet hij van zijn pensioen. Maar stilzitten is er niet bij. Al in 1988 begon Jozef met vrijwilligerswerk, dit ondanks de drukke baan die hij had. Zijn vier kinderen zaten op de Lidwinaschool in Lonneker en Jozef werd lid van de Ondernemingsraad en

van de

Medezeggenschapsraad. Pratend over deze twee raden, kom je tot de conclusie dat het in de tachtiger jaren niet zo georganiseerd was als nu heden ten dage. Maar toch: het bracht inzicht en verantwoordelijkheden met zich mee.

Toen zijn kinderen naar de middelbare school gingen kwam aan zijn werk op de Lidwinaschool een einde.

Maar het werken voor en met kinderen hield niet op. Jozef heeft maar liefst 11 jaar voor het Jongerenpastoraat gewerkt. Terwijl hij vertelt zie ik zijn ogen glimmen. Met veel plezier heeft hij dat gedaan samen met de andere vrijwilligers van het Jongerenpastoraat en de jeugd natuurlijk. Doodmoe werd je ervan maar wat hebben wij allemaal daarvan genoten. 3 dagen op pad met 15- tot 18-jarigen. Drie dagen op kamp naar de

Meene in Buurse met de 15-jarigen en 3 dagen op pad met 18-jarigen. De 18-jarigen gingen naar Don Bosco in Laag Soeren. Er gingen in totaal 20 jongeren per leeftijdsgroep mee. Dat is niet zomaar wat. Slapen kon je vergeten, soms een paar uurtjes. Het was intens maar gaf ook veel voldoening. Plezier was er ook. Voor de jongeren werd een zo breed mogelijk programma opgesteld in de winterperiode dat begon met 3 dagen kamp bij de Meene. Op de fiets er naar toe. De meesten kwamen van de Lidwinaschool, maar ook kinderen, die op een school buiten Lonneker zaten, waren welkom.

Leiding (van links naar rechts).

Hans Strootman, Joke Blokhuis, Bea Pegge, Annelies Voortman, Jozef Evering.

Tijdens het kamp kwamen ook serieuze onderwerpen en gesprekken aan de orde. Bidden voor en na het eten was toen heel normaal voor de jeugd. Ook was er tijd voor kanovaren bij de Haarmuhle.

De jongens sliepen aan de ene kant van de Meene, de meisjes aan de andere kant. Er werden in die tijd veel pogingen gedaan om van de ene kant naar de andere kant te komen. Het excuus was: ja maar ik moet plassen. Dus zei Jozef: OK ik ga met je mee. Ja en dan konden ze dus niet plassen. Jozef moet er nog hartelijk om lachen.

Elke maand, in de winterperiode, werd er samen met de jeugd, een activiteit georganiseerd naar plekken waar je anders niet mocht komen. De I.C.

Zomerkamp. Van links naar rechts Sandra Krabbe, Els Verbeek, Wendy Levink, Daniëlle Vrielink, Maarten van

Tongerens, Lennard Heghuis, Pieter Horsthuis, Lisette Engbers, Ruud Kemna, Daphne Krekels, Laurens ten Vergert, Irene Bult, Saskia Bulthuis, Rianke Stoeten, Mirthe Spijker, Anne Bult, Miriam Welberg, Sanne Lammerink, Esther Kiewik, Vincent Evering, Mike Schopman, Richard Evering, Wilfried Krabbe.

in het ziekenhuis MST bijvoorbeeld was zeer indrukwekkend voor de jeugd. Naar het Korps Nationale Reserve, toen gelegerd in het Zuidkamp, waarbij uitleg werd gegeven over: Hoe te handelen bij rampen.

Kerkbezoek: samen met pastoor Pas boven in kerk door de gewelven klimmen: zeer spannend en uitdagend. Naar de klimwand in Enschede was uiteraard een hele belevenis en ter afsluiting: de barbecue: de vrijwilligers samen met de jeugd. Leuke herinneringen voor veel kinderen (nu volwassenen) in Lonneker en omstreken. Voor Jozef waren deze dagen, ondanks het feit dat het intensief was, net vakantiedagen. Wat heb ik ervan genoten laat hij weten. Van pastoor Pas, vertelt Jozef, kreeg ik 25 euro mee om koeken voor te kopen.

Wij kennen dat van pastoor Pas, de kinderen die acoliet waren kregen van hem altijd een reep chocola. Leuke herinneringen voor veel kinderen (nu volwassenen) in Lonneker. Vanaf 2007 is Jozef collectant en hij is al 10 jaar koster van onze kerk. Hij vindt dat mooi werk. Op

de vraag: wat vindt je het mooie hieraan antwoordt hij: eerst de voorbereiding en als iedereen dan weg is en de viering is goed verlopen, als de kaarsen uit zijn, de boekjes opgeruimd en de verwarming uit is, dan ben ik even alleen en heb ik een goed gevoel. Maar Jozef doet nog meer. Hij is lid van de Pastoraatsgroep. Zit al lang bij Caritas en is lid van de Molengroep. Bij het Eucharistisch beraad zit hij in de OWL ten behoeve van de Palmpasenviering en de Oogstviering met de leden van de Kapel in Lonneker. Vrijwilligerswerk vind ik belangrijk, aldus Jozef. In de wereld blijven van een ander. Het is uitdagend. Er is toch nog wel tijd om privé veel aan sport te doen. Wij wandelen elke dag en mijn mountainbike wordt veel gebruikt. Wij zijn veel met onze jongens op pad geweest: Ardennen, Sauerland, Oostenrijk. Dat hebben wij samen gedaan. Geweldig. Ik heb gemerkt dat Jozef een blij mens is. Hij is betrokken bij onze Parochie. Dank daarvoor. Jozef zegt: Het is daarom van belang dat de kerk het sociale hart van Lonneker blijft.

Ds. GertJan Lambers Heerspink is predikant in de Lonneker PKN Kapel uit Liefde.
Dit is zijn paaswens voor ons.

Pasen 2021

Pasen is het feest van de opstanding. Opstaan doen wij eigenlijk elke morgen. De vroege ochtend kan ongerept mooi zijn.

Het geluid van de eerste vogel luidt de nieuwe dag in. De lucht die je inademt is zuiver en schoon. Het is alsof het licht nimmermeer zal doven. Het is heerlijk het opstaan zo te mogen ervaren.

Soms ontwaak je met in je hoofd de zwaarte van de vorige dag. Gedachten hebben je niet verlaten, problemen houden je gevangen, de zorg hoe het verder moet ze zijn met je mee gegaan, de nacht in, en je neemt ze mee naar de volgende ochtend.

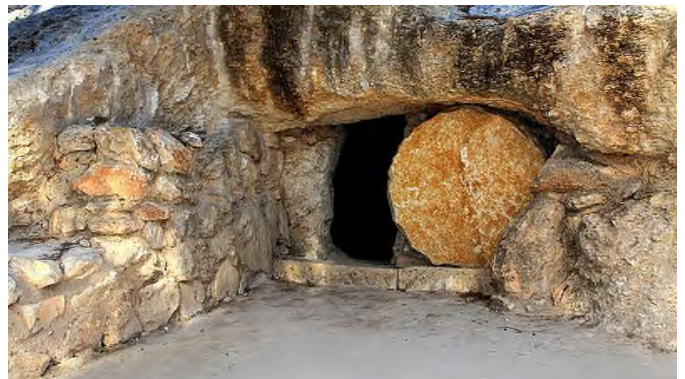
Zo zie ik Maria op die vroege Paasochtend.

Het licht schijnt, echter, voor Maria is het allemaal even donker. Haar hoofd, haar hart is vol van wat er allemaal in de afgelopen dagen gebeurd is. Het is teveel voor haar. ..

De week begon zo mooi, Hosanna, hosanna, gezegend hij die komt in de naam van de Heer. Even was er die hoop en het verlangen dat hij, hun meester, erkend zou worden als de zoon van David. Even was er de hoop

dat de profetieën in vervulling zouden gaan. Maar wat een desillusie In Jeruzalem werd hij gevangen genomen, erger hij werd ter dood veroordeeld en aan het kruis geslagen, waar hij uiteindelijk sterft. Ze hebben hem neergelegd in een graf. Zij kan het niet van haar afzetten, ze moet naar hem toe. Ze wil bij hem zijn, zoals die vrouw tegen mij zei: elke week bezoek ik zijn graf en dan praten wij met elkaar. Even daar te zijn op de begraafplaats, wat nog gezegd moet worden, kan worden uitgesproken. Het doet haar goed.

Als Maria bij het graf komt is de steen weggerold. Erger, het graf is leeg. Alleen de leegte is hier tastbaar. Johannes schildert ons hier een mens met een verlangen naar heelheid van al wat gebroken is. Een verlangen dat het duister in ons uitgebannen wordt, waardoor de dood en alle machten die in zijn dienst staan, niet meer gelden.

Maria zoekt en blijft zoeken.

Als zij heel dicht bij hem is die zij zoekt, herkent zij hem niet. Het is alsof Johannes ons hiermee aangeeft: je gelooft niet van het ene op het andere moment. Geloven is een proces, een ontdekkingstocht, dat zich bij een ieder anders voltrekt. Daar is Maria het toonbeeld van.

En dan? Opeens is zij niet wetend met hem in gesprek. Nee, ik moet het anders zeggen. Is hij met haar in gesprek. Laat hij zich vinden al ziet zij het niet, nog niet.

Het is alsof er boven deze hof andermaal; 'Er zij licht', geroepen wordt.

Licht dat Maria aanstoot in de morgen. Licht waardoor haar duisternis verdrijft. Langzaam gaat de zon over haar op, een nieuwe dag, een nieuw leven breekt aan, en Maria kan ook opstaan! Rabboeni, meester!

Maria komt uit het duister tot het licht en wordt door het licht bij de hand genomen.

Zij ervaart dat hij er voor haar is. Haar zoeken is beëindigd, haar verlangen gestild.

Zij heeft gezocht en is gevonden, zij leeft in verbondenheid met hem.

Maria wordt op deze vroege morgen op eigen benen gezet door de hand van God en zij wordt draagster van het goede nieuws en zij spoort ons ook aan op te staan.

Op te staan, als de één de ander bedreigd. Op te staan als de één de ander onrechtvaardig behandeld. Op te staan om een helpende hand te bieden. Als iemand vraagt: waarom sta jij altijd op, zeg dan maar, ik kan niet anders. Het komt door dat oude verhaal over die man die is opgestaan. Waarom wij dan niet ?

Ik wens u allen, namens de Kapel uit Liefde, goede en gezegende Paasdagen toe.

.ds. GertJan Lambers Heerspink .

**'SAMEN DEZELFDE
TAAL SPREKEN
IS SAMEN BOUWEN
AAN IETS MOOIS!'**

Aannemersbedrijf
GEBR. MEIJERINK

NIEUWBOUW
VERBOUW
ONDERHOUD
RENOVATIE

lid van **Bouwend Nederland**

WWW.AANNEMER-MEIJERINK.NL

Meijerinksweg 40 Lonneker
(053) 435 58 64 info@aannemer-meijerink.nl

In memoriam Johan Bult

1928-2021

Smid Bult is een algeheel begrip in Lonneker. Wie kende niet de dorps-smid, Johan Bult. Een man van weinig woorden met gouden handen. De smederij was een aanlooppunt voor mensen uit het dorp, net als de winkel van de vrouw van Johan.

De smederij is bijna 100 jaar verbonden met de familie Bult. Johan geboren in 1928 is de oudst zoon in een gezin van 5 kinderen. De vader van Johan heeft het gebouw dat al uit 1912 stamt en toen al dienst deed als smederij in 1926 gekocht. Hij repareerde landbouwwerktuigen, er werden paarden beslagen en in de oorlog werden ook de hoeven van ossen bijgewerkt. De smederij was voorbestemd voor Johan, hij is er geboren en opgegroeid, hij en zijn broer Hennie werden ook smid.

De smederij was Johans lust en leven, hij was geen prater, wel een harde werker, hij werkte van 's morgens vroeg tot in de late uurtjes.

Zondags was er tijd voor ontspanning, dansen bij de Vluchte. Daar was het waar hij Dora leerde kennen.

Na enkele jaren verkering te hebben gehad is hij met zijn Dora getrouwd. Johan werkte overdag in de smederij en Dora runde in het naastgelegen pand een winkeltje in huishoudartikelen.

Dat betekende dat beiden door de week altijd druk en bezig waren en het werk nooit helemaal af was. Op zondagmorgen werd er tijd voor de boekhouding gemaakt. Zondagsmiddags was er dan tijd voor familiebezoek.

Eén keer per jaar gunde hij zichzelf een vakantie en was er volledig tijd voor elkaar. Met de auto en een grote aanhanger voor de tent en de

kampeerspullen, trok Johan er met zijn gezin twee weken op uit, kamperen in Duitsland of Oostenrijk. Later werd de tent vervangen door de caravan. Johan genoot van deze weken.

Toen zijn broer Hennie op 50 jarige leeftijd onverwacht overleed aan een hersenbloeding wist Johan niet meer hoe het verder moest, naast dit grote verdriet ook nog de smederij runnen. Hij liep vast, al het werk af krijgen lukte niet in zijn eentje. Johan was een doener en geen regelaar, uiteindelijk vertelt hij aan zijn vrouw en kinderen dat hij het niet meer trekt. En als hij zegt dat hij het niet meer trekt, dan is het ook serieus. Hij zou niet snel om hulp vragen, hij voelt zich snel

Plm. 1965

bezwaard en lost zijn problemen liever zelf op, op zijn eigen manier. Dat hij nu wel hulp vroeg, maakte dat zijn zoon Gerard zijn baan heeft opgezegd, de diploma's heeft gehaald die nodig zijn om het bedrijf te runnen en het bedrijf in 1990 heeft overgenomen. Er is in die jaren een moment geweest dat er drie generaties Bult in de smederij aan het werk waren.

Johan ging het op 65 jarige leeftijd iets rustiger aan doen. Er was tijd voor zijn grootste hobby, de muziek, hij bespeelde Hoorn. Jarenlang was hij lid van de muziekvereniging Excelsior, hij heeft zijn 25 jarig jubileum volgemaakt. Toen hij

niet meer zelf muziek speelde luisterde hij nog steeds veel naar muziek. Van Andre Rieu tot Duitse volksmuziek en kerkmuziek. Ook was er meer tijd om er op uit te trekken, samen met Dora. Ze hebben verschillende busreisjes gemaakt met als hoogtepunt de reizen naar Lourdes, die ze met de parochie hebben gemaakt. Johan was een gelovig mens, Lourdes heeft veel indruk op hem en Dora gemaakt. Het geloof was belangrijk voor

hem, de kerk kon op hem rekenen, zo is hij 40 jaar collectant geweest.

Johan Bult, de hoefsmid
Een hoogtepunt voor hem was de verhuizing van boven de smederij naar een mooi huis met een tuin, dat toevallig op hun pad kwam, in de zelfde straat als de smederij. Daar wilde hij en Dora met z'n tweetjes oud worden.

Er kwam tijd voor kinderen en kleinkinderen. Opa worden vond hij geweldig, hij was dol op zijn kleinkinderen, ook al kon hij dat niet goed onder woorden brengen. Hij vond het jammer dat ze verder weg woonde en hij ze niet zo vaak zag als hij zou willen. Hij greep elke situatie aan om ze te zien en zat er te veel tijd tussen dan pakte hij op woensdagmiddag de auto en ging samen met Dora naar ze toe.

Tot op hoge leeftijd bleef Johan werken, de smederij bleef een grote rol in zijn leven spelen. En natuurlijk was Dora erg belangrijk voor hem, zij was zijn grote liefde. Ook al schreeuwde hij dat niet van de daken, het was overduidelijk te zien. Toen het haar minder goed ging en ze in een verpleeghuis werd opgenomen heeft hij haar jarenlang iedere dag trouw bezocht. Toen Dora overleed was dat voor hem een heel groot gemis. Elke dag ging hij even naar het kerkhof.

Ook Johans gezondheid ging langzaam achteruit. Het moment kwam dat hij niet langer alleen thuis kon wonen. Het laatste half jaar van zijn leven heeft hij in de Cromhof gewoond. Daar heeft hij het fijn gehad, hij leefde weer op, hij was vrolijk, de gangmaker van de afdeling waar hij verzorgd werd.

Zo bescheiden als Johan heeft geleefd, zo bescheiden was zijn afscheid in de huidige Coronatijd. Johan en zijn opa maakten beiden een pandemie mee in hun leven, zijn opa 100 jaar geleden de Spaanse griep, Johan Corona.

Slechts 35 mensen mochten naar de uitvaart komen en vier koorleden mochten zingen.

Johan is weer met Dora verenigd in de hemel. In Lonneker wordt hij gemist.

Gerard Lubertus Rutgers 1912-1945.

Verzetsstrijder uit Lonneker vermoord op de dag voor de bevrijding van Enschede

Gerard Rutgers woonde in 1945 aan de Oldenzaalsestraat in Lonneker

Hulp aan dwangarbeiders

Gerard Lubertus Rutgers werd op 4 november 1912 geboren in het Gelders Laren. Hij werd geëxecuteerd op 31 maart 1945 te Enschede, deze week precies 76 jaar geleden. In het laatste jaar van zijn leven woonde grenscommies Gerard Rutgers aan de Oldenzaalsestraat in Lonneker. Op de stoep voor zijn huis op nummer 645 is drie jaar geleden een Stolperstein gelegd.

Vanuit zijn huis fietste Rutgers bijna dagelijks de grens over en dan had hij altijd kleding bij zich voor de arme Nederlandse stakkers die in de winter van '44-'45 tankvallen moesten graven. Een grote groep dwangarbeiders uit Rotterdam was bij Gildehaus te werk gesteld en sliep in het Duitse klooster Bardel achter Losser. Tijdens de kerstdagen van 1944 bezorgde Rutgers daar levensmiddelen. Sommigen van

deze dwangarbeiders wisten te ontsnappen en klopten bij Rutgers in Lonneker aan. Met hulp van zijn connecties in de ondergrondse in Enschede werden de arbeiders van geldige papieren voorzien, zodat ze zonder gevaar verder naar het Westen konden reizen.

Hoe onze plaatsgenoot aan zijn einde kwam is een ongelooflijk en verschrikkelijk verhaal. Helaas zijn er veel van dit soort verhalen te vertellen, die zich afspeelden tijdens de bezetting en met name tijdens de laatste maanden van de oorlog.

Verraad en misleiding.

Rutgers hoorde bij een Enschedese verzetsploeg, waarvan ook de bekende verzetsstrijder ds. Overduin deel uitmaakte.

In opdracht van dr. Helmut Meyer van het Sonderkommando Hengelo van de Marine Abwehrstelle was verrader Carl Ludwig Huschka, geholpen door J.A. Izaks, het verzet in Enschede binnengedrongen. Vlak

Het graDe Stolperstein op de stoep van de Oldenzaalsestraat Oosterkvoor huisnummer 645.

voor de bevrijding van de stad zorgden de beide mannen ervoor dat Enschedese verzetslieden op 31 maart 1945 om zeven uur 's avonds in de woning van de familie Ter Borg in de Sumatrastraat 3 bijeen kwamen. Het huis staat er nog steeds. Ook Gerard Rutgers ging naar die bijeenkomst. De leden van de groep was verteld dat er dan belangrijk nieuws zou volgen. Op dat moment gieren drie overvalwagens van de S.D. de Sumatrastraat in, een SD-commando springt uit de auto's, omsingelt de woning en dringt naar binnen.

Onder de tafel.

Oma ter Borg ziet de Duitsers en duikt onder de tafel. De anderen raken in paniek en vluchten het hele huis door, op zoek naar een uitweg of een plaats om zich te verstoppen. Ieder persoon, die door de Duitsers wordt ontdekt, wordt vervolgens ter plaatse doodgeschoten. Wanneer een Duitser moeder Jonetta ter Borg met haar tweejarig zoontje Gerrit op de arm ziet en hij aanlegt om te schieten, smeekt zij de Duitser om haar kind wil sparen. De Duitser gaat hiermee akkoord en laat de vrouw het kind naar buiten brengen, daarbij haar onder schot houdend. Jonetta steekt vervolgens schuin de straat over en drukt haar zoon Gerrit in de armen van haar elfjarige dochter Hannie en zegt: "Hier is Gerrit, zorg goed voor hem. Je vader is dood en ik moet terug". Ze werd nog tegengehouden, maar ze riep: "Ik moet terug, want anders worden jullie allemaal doodgeschoten". Toen liep ze

terug en wordt alsnog geëxecuteerd.

De woning wordt daarna geplunderd, acht aanwezigen worden vermoord. Alleen oma Ter Borg-Alink overleefde het bloedbad onder de tafel waarover een groot kleed hing. Gerard Rutgers was een van de slachtoffers. De andere slachtoffers waren: Pieter Zandbergen Gerrit Engelbert ter Borg, zijn echtgenote Jonetta ter Borg-Elfering, zijn vader Gerard ter Borg, buurman Johannes Jacobus Francoijs en politieman Antonie van Essen. Later wordt ook nog Jan H. Wennink aan de Zweeringsweg doodgeschoten.

Carl Ludwig Huschka wordt op 17 oktober 1951 veroordeeld tot 18 jaar gevangenisstraf.

Bronnen:

Luizink J.J. (1995) "In Losser is niets gebeurd. Stichting WO2 Sporen JvZ op 4 januari 2015. Oorlogsgravenstichting.

GELOVEN IN LONNEKER is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere, Lonneker verzorgd door de Pastoraatgroep, e-mail secrpgjac@kpnmail.nl

Foto's: Hennie van der Meer. redactie: Ria Bosch, Berend Kok, Winnie van der Meer, opmaak advertenties en omslag: Astrid de Jong, opmaak redactionele pagina's: Freddy Kamphuis, eindredactie: Winnie van der Meer.

In dit nummer redactionele bijdragen van Carla Berbée en Gert Jan Lambers Heerspink, Winnie van der Meer zorgde voor de paaspuzzel. GELOVEN IN LONNEKER wordt gratis huis aan huis verspreid in de bebouwde kom en directe omgeving van Lonneker door onze eigen vrijwilligers. Hebt u het blad niet ontvangen dan kunt u het gratis afhalen bij De Schikkerij aan de Bergweg, Spar Supermarkt aan de Scholten Reimerstraat en bij Slagerij Busschers aan de Landweerweg.

Wilt u dit blad niet meer ontvangen dan verzoeken wij u een e-mailbericht te sturen aan secrpgjac@kpnmail.nl of op vrijdagmorgen tussen 9.00 en 11.00 uur te bellen met het parochiecentrum Jacobsschelp Scholten Reimerstraat 42, tel. 4359377.

Het Kerkkoor in Coronatijd.

Vier leden van het Gemengd Koor van onze Lonneker Jacobuskerk vertellen over hun ervaringen in het afgelopen jaar.

Mieke Bouma.

In de maand maart 2020 ging de repetitie op donderdag niet door.

Hans Middelhuis, onze dirigent belde dat hij griepig was.

Vanaf die tijd hebben we geen gezamenlijke repetitie meer gehad, door de uitbraak van de corona-pandemie.

De weekend- en uitvaartvieringen in de kerk mochten wegens besmettingsgevaar niet meer plaatsvinden.

We kwamen in een rare situatie terecht.

Pas na de zomervakantie mocht er weer, met kleine groepjes, gezongen worden in de kerk. De dirigent

heeft kleine groepjes met 4-5 koorleden geformeerd. We mochten met deze groep vooraan in de kerk zingen, onder pianobegeleiding van onze dirigent. Dit was mooi en prima om te doen. Na verloop van tijd namen de besmettingen echter weer toe en was de kerk genoodzaakt de deuren

opnieuw te sluiten.

Vele bijzondere vieringen, zoals de Allerzielenviering, Kerst en Oud-en-Nieuw konden in onze kerk niet doorgaan. Erg teleurstellend voor de parochianen maar zeer zeker ook voor al onze koorleden.

De vraag is wat de pandemie met de koorleden heeft gedaan. We hielden in eerste instantie veel contact met elkaar via Whatsapp. Er kwamen mooie berichten, hoopvolle wensen en filmpjes voorbij. Maar als je elkaar niet wekelijks kunt ontmoeten mis je het directe contact en de gezelligheid met elkaar. Zoals natuurlijk het uitwisselen van de laatste nieuwtjes uit het dorp maar ook het steunen van elkaar in moeilijke tijden, bijvoorbeeld bij het overlijden van Gerard Wissink, de man van Lydie of koorleden die ernstig ziek zijn. We wensen hen veel kracht en sterkte toe.

In de maand november viert menig koor, normaal gesproken, het Cecilia-feest. Een avond vol gezellig

samenzijn. Het jaarlijkse uitstapje kon ook niet doorgaan. Erg jammer allemaal.

Bertus Otte

26 februari 2020, aswoensdag, zingen met het gemengde koor. De viering waarin het hongerdoek wordt opgehangen in de kerk en fijn met zijn allen de bijbehorende liederen zingen. Niet wetende dat dit voorlopig de laatste keer was dat we samen op de koorzolder een viering mogen zingen. De volgende viering op zaterdag was ik er niet bij, omdat FC Twente moest spelen en ik een jaarkaart niet zomaar heb gekocht. Helaas was ons clubje niet goed op dreef en verloor met 2-3. Was ik maar gaan zingen, want de donderdag daaropvolgend was de repetitie afgelast wegens verkoudheidsklachten van de dirigent. Toen werd er volgens mij nog niet getest, omdat er geen testsetjes waren. Dus de volgende week ook geen repetitie. Bijzonder was, dat de minister-president op 16 maart een toespraak ging houden voor het hele volk betreffende de virusuitbraak. Hierin het advies om niet meer met grote groepen samen te komen. En Pasen staat voor de deur, toch wel het belangrijkste kerkelijk feest. De hoop blijft dat het virus snel zou gaan uitdoven en dat we weer samen kunnen gaan repeteren en de vieringen zingen. Dit duurde wel erg lang, voordat we weer zouden kunnen gaan zingen. Want ons koor bestaat eigenlijk alleen uit de mensen in de groep met het hoogste risico. Dus werd aan iedereen de vraag gesteld of we wilden zingen in groepjes van 4 koorleden. Er waren in eerste instantie 12 mensen die hier positief op reageerden en later nog enkele. Er werden repetities van 3 kwartier ingepland, zodat we in 3 groepjes konden repeteren, zonder elkaar te ontmoeten. De groepjes kregen een dienst in het weekend, waar dan 4 mensen zongen. Helaas was het virus weer volop actief geworden in het najaar en werd dit initiatief ook al weer afgekap. Alleen nog

maar diensten zonder kerkgangers en zonder koor. Gelukkig werd het weer toegestaan in november om weer met 4 mensen te zingen in een verder lege kerk. Dus weer repeteren met deze groepjes en ik had het geluk op kerstavond te mogen zingen. Op de repetitie werd ons gevraagd of we ook nog een uitvaart wilden zingen. Dit hebben we vol passie gedaan en kregen na afloop een compliment dat het zo mooi klonk. Ik zei, moet je eens horen als we met de dames en heren allemaal weer op de koorzolder mogen zingen, hoe mooi dat klinkt. Helaas is de kerstavond voor ons de laatste maal geweest dat we mochten zingen. . Laten we hopen, dat we zo rond de vakantie zover zijn, dat we weer in een grote groep samen naar de kerk kunnen gaan en een mooie meerstemmige mis of weer prachtig gregoriaans mogen zingen.

Giny de Vries.

In februari plande ik mijn vakantie in oktober naar Aruba, ik had er samen met familie al zolang naar uitgekeken, en wat waren we blij dat de reis geboekt was.

Toen werd het maart, en kwam Corona, de eerste persconferentie was een feit. Wat kwam er veel op ons af, ik was heel bang, bang om ziek te worden, bang dat mensen waar ik van hield

ziek werden. Mijn leven kwam helemaal stil te liggen, waar ik normaal een bezige bij ben, kwamen alle activiteiten stil te liggen.

Ik woon alleen, samen met mijn hondjes Pip, Catootje en Boyke, en ik heb veel activiteiten die ik doe, ik zwem elke week, ik heb naailes, ik speel basklarinet in een orkest, ik zit in de pastoraatgroep van de kerk, en ik zing in het kerkkoor.

En opeensniets meer, ik vond het vreselijk. Opeens kon ik me voorstellen dat mensen eenzaam zijn, een gevoel dat ik niet kende.

Ik miste alle activiteiten, maar de kerk en het kerkkoor wel het meest.

Waar ik voorheen niet een heel trouwe kerkganger was, leek ik in die tijd te smachten naar kerkelijk voer en zat ik elke zondag aan de buis gekluisterd om de kerk dienst op tv te volgen.

Ik ben niet katholiek opgevoed, maar ben van gereformeerde huize, daar ben ik als baby ook gedoopt.

Ik ging me echter steeds meer thuisvoelen in de katholieke kerk en ik was daar in de zomerperiode dat we wel weer ter kerke mochten , elke dienst te vinden.

En zo kwam ik, ook na intensieve gesprekken met Berend, tot de conclusie dat ik bij deze kerk wil horen en dat ik graag katholiek wilde worden. Na overleg met onze Pastoor Paul, ben ik samen met Carla Berbee mijn geloof aan het uitdiepen, zodat ik dit jaar het heilig vormsel mag ontvangen.

Dus Corona brengt niet alleen narigheid. Ik ben heel gelukkig met de weg die ik nu bewandel.

Toen kwam vorig najaar de tweede Coronagolf, en de vakantie waar ik me zo op verheugd had, hebben we gecancelld, omdat het niet veilig leek.

Ook de kerk ging weer helemaal op slot, tot op heden nog steeds helaas.

Ik hoop met heel mijn hart, dat we snel weer de diensten in onze kerk bij mogen wonen en we als kerkkoor de diensten weer kleur mogen geven.

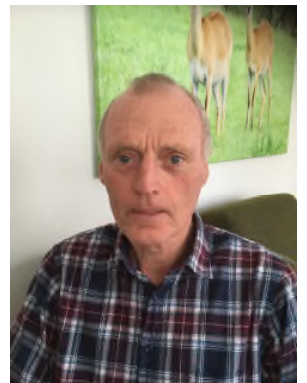
Peter Engbers

Het heeft ons allen alweer een jaar in de greep en waar we maar geen vat op krijgen!

Door de strenge maatregelen raakt ons sociale leven ontwricht wat ons zeker geen goed doet. Wij als mensen hebben behoefte en snakken naar sociale contacten, een bezoek en een knuffel, een uitje en dat is wat velen missen, het fysieke contact, online kan ook, maar weegt zeker niet op tegen het fysieke!

Eenzaam zijn heerst er ook en dat brengt veel verdriet.

Gelukkig gaan wij weer richting het voorjaar, genieten van het ontluiken van blad en bloemen, het gezang van vogels en voor ieder als het mogelijk is lekker wandelen en fietsen! Tot slot zie ik er naar uit om weer te mogen zingen samen met het kerkkoor, het kan niet snel genoeg gaan! Het ga jullie goed!!

Carla Barbée is pastoraal werkster parochies Zuid Oost Twente en is vaak actief in de Geloofsgemeenschap H. Jacobus in Lonneker. Daarnaast is ze kerngroepslid van woongemeenschap de Wonne in Enschede. Daarover gaat haar pastorale bijdrage van deze keer.

Opnieuw gaan leven

We krijgen een verzoek via Mediant voor een jonge client.

Op de bewuste middag stapt een aarzelend en bescheiden meisje binnen. Ze vertelt open over zichzelf. Ze is op zoek naar woonruimte maar zelfstandig wonen is nog een stap te ver. Tot nu toe heeft ze bij haar oudere zus gewoond. Met hun ouders hebben ze beide geen contact meer. Ze heeft de middelbare school af en ze weet nu nog niet: doorleren of gaan werken. We vertellen iets meer over de Wonne als woongemeenschap, wat dat betekent om samen te wonen met andere mensen. “Heb je vriendinnen?” “... ik weet niet

zo goed hoe dat moet? Ik heb niet zo veel ervaring met andere mensen..” We nodigen haar uit om een paar dagen te komen logeren. Om te zien hoe het leven gaat in huis. Zo gezegd zo gedaan. En op de tweede dag begint ze

bescheiden maar ongedwongen mee te doen: gesprekje bij de koffie, helpen bij de afwas. We nemen welgezind afscheid van elkaar. Eerst moeten alle indrukken even bezinken. Totdat er ‘s nachts om 3 u een appje komt. “Ik heb vreselijke ruzie met mijn zus gehad. Het gaat hier echt niet meer. Mag ik morgen komen en bij jullie wonen!!!!!!”

En zo komt ze in de Wonne wonen, met nog 15 andere mensen om zich heen die wel wat ouder zijn. Het is voor haar even wennen maar ze doet haar best. En... langzaam bloeit ze open. Ze doet goedgemutst haar huishoudelijke taken. Aan tafel kan ze in de loop van de tijd genieten van het gezelschap. En soms begint ze zelfs te plagen, al is het heel voorzichtig.

Het is ontroerend om te zien hoe ze in de sociale omgang iedere week bijleert.

Na een maand geeft ze aan dat ze wat meer te doen wil hebben. Nou dat kan: iedere woensdagmiddag kan ze werken in de winkel. Eerst om te helpen maar na 3 weken staat ze achter de toonbank. Vol zelfvertrouwen helpt ze klanten met een vragen en advies.

En dan staat op een middag zomaar haar zus in de winkel. Wederzijds even schrikken, maar diep van binnen hebben ze elkaar gemist. En zo wordt ook het contact tussen de zusjes langzaam hersteld. Samen shoppen, samen een dvd kijken.

En dan is het tijd voor de volgende stap. Ze kiest voor een opleiding en daardoor kan ze naar een studentenhuus. Op de vooravond van haar verhuizing kaarten we samen wat na. “Ik had nooit gedacht dat ik met zoveel mensen om mee heen zou kunnen wonen. Ook al zijn ze veel ouder of heel anders. En ik heb hier mijn eerste werkervaring opgedaan. Daar ben ik trots op”. En wij zijn trots op haar! Dat ze de moed had om hulp te vragen, om zo maar een onbekende wereld binnen te stappen en mee te gaan doen. En in stilte bidden we om Gods zegen over haar levensweg.

Gisteren stond ze ineens voor de deur. Om even gedag te zeggen en dat het haar goed gaat. En met een zelfgebakken appeltaart! Om zo veel positiefs mag je daarmee de vasten wel breken.

Carla Barbée

Pasen

U	K	Z	G	D	N	E	T	S	A	V	O	L	T	O	O	I	I	N	G
N	E	I	O	R	E	I	R	O	L	G	A	D	N	O	Z	S	A	A	P
E	E	N	E	A	P	R	I	L	V	O	L	G	E	L	I	N	G	E	N
L	W	E	D	A	S	O	D	N	E	T	S	I	L	E	G	N	A	V	E
A	E	E	E	G	S	T	R	E	U	R	E	N	D	E	N	E	D	G	D
D	D	E	V	F	N	C	E	B	E	G	R	A	V	E	N	T	N	G	N
F	E	Z	R	I	L	I	H	E	L	A	O	A	D	A	G	H	A	A	O
A	O	I	I	L	L	V	D	E	N	D	I	R	A	P	E	C	A	D	Z
O	G	R	D	O	I	B	G	N	D	R	E	H	H	A	N	I	M	R	N
N	L	A	A	M	D	N	O	V	A	E	T	S	T	A	A	L	S	E	O
S	R	F	G	I	E	E	G	M	L	T	L	E	O	S	G	P	A	D	O
T	G	N	I	D	I	R	V	E	B	A	S	P	G	K	E	S	A	N	R
E	E	T	N	E	L	E	G	O	N	Z	P	P	L	A	L	A	P	O	K
R	N	P	A	L	M	T	A	K	J	E	S	G	O	A	D	A	E	D	N
F	E	R	Z	E	F	S	E	Z	E	L	S	T	G	R	A	P	A	E	E
E	Z	E	A	I	L	K	N	P	I	L	A	T	U	S	E	T	E	T	N
L	E	E	R	T	A	N	C	H	R	I	S	T	U	S	H	D	S	T	R
I	N	H	E	A	A	I	O	P	S	T	A	N	D	I	N	G	E	I	O
K	C	E	T	T	W	P	E	H	C	S	I	G	R	U	T	I	L	W	O
S	E	R	H	S	T	B	A	R	M	H	A	R	T	I	G	H	E	I	D

Oplossing

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

AFDALEN	NAZARETH
APRIL	OLIJFGAARD
BARMHARTIGHEID	ONSTERFELIJK
BEGRAVEN	OPSTANDING
BEVRIJDING	PAASKAARS
BLIJ	PAASMAANDAG
CHRISTUS	PAASPLICHT
DOORNENKROON	PAASZONDAG
ENGEL	PALMTAKJES
EVANGELISTEN	PILATUS
EZEL	PINKSTEREN
FARIZEEEN	SCHEDDELPLAATS
GENAGELD	SCHRIFTGELEERDEN
GENEZEN	STATIE
GLORIE	STEEN
GOEDEVRIJDAG	STILLEZATERDAG
GOEDEWEEK	TREURENDEN
GOLGOTHA	TWAALF
HAAN	VASTEN
HEER	VICTORIE
LAATSTEAVONDMAAL	VOLGELINGEN
LEERLINGEN	VOLTOOIING
LENTE	WEDEROPSTANDING
LITURGISCHE	WITTEDONDERDAG
MARIA	ZONDEN

Het succes van de vorige puzzel heeft er voor gezorgd dat er weer een is opgenomen.

Nu met het thema PASEN. De prijzen vielen in de smaak en zijn bezorgd.

Ook nu stellen wij een paar prijzen beschikbaar. Lever Uw oplossing in samen met uw naam, adres en telefoonnummer

aan de Wegmanstraat 27, Winnie van der Meer.

Veel plezier en succes. Wij zien uw oplossing tegemoet.

Een buurtzame bank
is een vertrouwd
gezicht in de buurt.
Al 100 jaar.

Kleisman Assurantiën
Scholten Reimerstraat 25
7524 CR Lonneker
T 053 - 433 71 99
E annemarie@kleisman.nl
I www.kleisman.nl

RegioBank De buurtzame bank.
Zelfstandig Adviseur

PRINTING & MORE

WWW.CTRL.P.EU

Kapsalon Jacqueline

Dames en heren

Jacqueline Yntema

Bergweg 20
7524 CW, Lonneker

Ingang Pastoor Balkstraat

Kapsalonjacqueline@hotmail.com

Tel: 06-22967661

Carlo van den Beld Piano Orgel Keyboard

Gediplomeerd muzikleraar Levinkskamp 5

voor beginners en gevorderden 7524 BB Lonneker

kinderen en volwassenen tel.: 053-4771383 / 06-24603580

e-mail: klavierschool@gmail.com

Scan deze code
voor meer info :

www.klavierschool.nl

Savenijë
hotel restaurant

Neem een kijkje in onze vernieuwde tuin

Open op dinsdag tot zondag van 10:00 tot 22:00

fyon

- Algemene fysiotherapie
- Manuele therapie
- Oedeemtherapie
- Oncologiefysiotherapie
- Medische training
- Medical taping
- Sportfysiotherapie
- Gespecialiseerde fysiotherapie bij Claudicatio Intermittens, Diabetes COPD en Parkinson

**Mensen helpen om langer fit en vitaal te blijven.
Dat is wat ons elke dag beweegt.**

Oldenzaalsestraat 730 Lonneker • 053-4358900 • info@fyon.nl • www.fyon.nl